

هو الله

ای یار مهربان نامه‌های متعدّد از شما رسید و از شدّت انقلاب بقعه مبارکه فرصت جواب نگردید فوراً مکاتیب در محلّ محفوظی مستور شد حال با وجود انقلاب مختصری تحریر میگردد تا بدانی که دمی بی یاد تو نمانم و نفسی بی ذکر تو بر نیارم دائماً بدرگاه احدیّت عجز و نیاز آرم و طلب تأیید و توفیق نمایم از قرار معلوم بیخردان یاران را ملامت کنند و شماتت نمایند که حامی استبدادند و فدائی استقلال سبحان الله هنوز این بیخردان متنبّه نشده‌اند که بهائیان بامور سیاسیّه تعلقی ندارند نه مربوط بحکم مشروطند و نه در آمال استقلال و در حقّ کلّ طوائف و اهل آراء مختلفه دعا نمایند و خیر خواهند با حزبی حربی ندارند و با قومی لومی نخواهند مقصدشان صلح اهل عالم است نه جنگ و محبّت بین جمیع است نه کلفت مأمور باطاعت حکومتند و خیرخواهی جمیع ملوک و مملوک کسی را که چنین مقصد جلیل در دل خود را باین امور جزئیّه نیالاید کسی که صلح عمومی جوید و خدمت بعالم انسانی کند در جدال و نزاع اقلیمی مداخله ننماید و آنکه در احیاء کشوری کوشد در شئون مزرعه‌ئی با دهقان و روستا نستیزد چون کشور آباد گردد هر مزرعه‌ئی نیز احیا شود و هر مطموری معمور گردد حال ما را مقصد جلیلی در پیش و مراد عظیمی در دل و آن اینکه آفاق بنور وفاق روشن شود و شرق و غرب مانند دو دلبر دست در آغوش یکدیگر نمایند با وجود این مقصد چگونه مداخله در نزاع و جدال میانّه دو حزب اصغر نمائیم خیرخواه هر دو طرفیم و هر دو را بالفیت رهبر تا انشاءالله دولت و ملت مانند شیر و شکر با یکدیگر آمیخته گردند و تا چنین نشود فلاح و نجات رخ نگشاید بلکه جمیع زحمات هدر رود و علیک البهَاء الأبھی ع